

[Fibiger.]

skal staa i Forhold til, hvad de afkaster, og hvad de kan forrente, og ikke være en Vurdering i en øjeblikkelig Højkonjunktur. Jeg skal derfor anbefale, at man stemmer for det af os stillede Ændringsforslag, saa at man derved kan faa Tid til at se Udviklingen an og ikke foregriber Begivenhedernes Gang, og tillige tager det Hensyn, som Ændringsforslaget fra anden Side tager, nemlig at man fritager de mindre Ejendomme rundt omkring for at skulle svare noget mere i Skat.

Kolbjørn: Den Indstilling, der foreligger fra Udvalgets Flertal, imødekommer i væsentlig Grad de fra socialdemokratisk Side fremsatte Synspunkter. Indstillingen indeholder en à jour-Føring af de Fradrag, som er fastsat i Lovgivningen, idet Forslagets § 1 gaar ud paa, at det Fradrag ved Beregning af Ejendomsskyld til Staten, som i 1922 fastsattes til 10 000 Kr., nu forhøjes til 12 000 Kr., og Ændringsforslagets § 2 fastsætter en Forhøjelse af de Fradrag, som Kommunerne har Ret til at anvende i Henhold til Loven af 1926. Det er her fastsat, at de Fradrag, som Kommunerne faktisk har besluttet sig til, forhøjes med et bestemt Beløb: i Sognekommunerne 2 000 Kr., i Købstæderne 3 000 Kr. og i København og paa Frederiksberg med 4 000 Kr. Samtidig forhøjes efter denne § 2 det Fradrag, som Loven hjemler Adgang til at foretage for Beboelseslejligheder ud over een ved den kommunale Ejendomsbeskatning, fra de i 1933 fastsatte 1 000 Kr. til 1 500 Kr. Saa vidt det har været muligt paa Grundlag af forelagt Materiale at skønne, skulde med disse Ændringer af Fradragene den Tilstand for de smaa Familiehuse, som Lovgivningen har tilstræbt, blive opretholdt, ligesom Faren for Huslejens Stigning maa skønnes bortelimeret i alt væsentligt ved den Forhøjelse af Lejlighedsfradraget, som der her gives Adgang til. Udvalget har i sin Betænkning peget paa den Side af Spørgsmaalet, der vender mod Indtægtsbeskatningen, idet det henstiller til den højtærede Finansminister at tage under Overvejelse fremtidig at gennemføre en Nedsættelse af den ved Beregningen af Værdien af Bolig i egen Ejendom anvendte Rentesats fra 6 til 5 pCt.

Som Indstillingen her foreligger fra Udvalgets Flertal, kan jeg paa min Gruppes Vegne anbefale den. Vi havde gerne ønsket, at det var blevet muligt at træffe en saadan Ordning, at Omegnskommunerne fik en Særstilling. Omegnskommunerne indregnes jo nu under de for Sognekommuner i Almin-

delighed gældende Regler. Vi har ment, at der i Forholdene var meget, der talte for dèr at give Mulighed for en Beregning, som tog stærkere Hensyn til, at en Del af disse Kommuners Forhold nærmer sig de bymæssige. Det er jo en Betragtning, der er taget Hensyn til adskillige andre Steder i Skattelovgivningen. Det har ikke været muligt at opnaa Enighed herom. For Omegnskommunerne gælder i øvrigt det Forhold, at man maa forvente, Promillerne vil blive paavirket i nedadgaaende Retning af den Stigning i den samlede Vurderingsmasse, som synes at ville indtræde, hvorefter en Del af de Beregninger, som har været fremme i Diskussioner, vil vise sig at være Udtryk for en for overdreven Frygt. Jeg kan altsaa paa min Gruppes Vegne anbefale det af Udvalgets Flertal formulerede Ændringsforslag.

Jeg kan derimod ikke tiltræde det af Mindretallet stillede Ændringsforslag om fuldstændig at udskyde Vurderingens Ikrafttræden. Der er i Udvalget blevet forelagt Oplysninger, som viser meget betydelige Grundstigninger i en Række Omegnskommuner. Der er forelagt Eksempler, der viser Grundstigninger fra 28 000 til 159 000 Kr., fra 102 000 til 232 500 Kr., fra 88 800 til 400 000 Kr. Det er Udtryk for, at der virkelig er sket betydelige Forskydninger i Løbet af den Periode, som er forløbet siden den 8. Vurdering. Men det gælder jo ikke Grunden alene. Det fremgaar af Statistisk Departements Opførelse, at faste Ejendomme i det sidste Aar, som der foreligger Tal for, handledes til saadan noget som 40 pCt. over Vurderingssummerne i 1935. Det forekommer os, at det dog maa finde Udtryk i Beskatningen. Der er jo ingen, der venter, at den Vurdering, hvis Resultater nu er ved at blive samlet, viser tilnærmelsesvis de Stigninger, som Handelspriserne har givet Udtryk for. Men der er dog al Grund til at tage Hensyn til den Forskydning, der er sket, ved en højere Vurdering af disse Formuegoder. Det forekommer os, at man, saafremt Vurderingen i al Almindelighed udskydes med de deraf følgende Virkninger baade for Ejendomsbeskatningen, for Formuebeskatningen og for en kommende Eengangsbeskatning, vil yde en urimelig Begunstigelse til den Del af Befolkningen, som har sine Midler anbragt i fast Ejendom. Jeg maa derfor paa min Gruppes Vegne anbefale at stemme imod det af Mindretallet fremsatte Forslag.

Leth Mouritzen: Det foreliggende Ændringsforslag til det af det ærede Medlem